

நீ ர், இலலை, நீ ர்த்துளிகள்

கண்ணாடித் தரையின் மீ து
கண்கவர் பச்சைத் தட்டில்
எண்ணாத ஒளிமுத்துக்கள்
இறநைத்துப் போல்குளத்துத்
தண்ணீர் லபேடர்ந்த
தாமரை இலையும், மலே
தண்ணீர் ரின்துளியும் கண்டனே
உவப்போடும் வீடும் சரேந்தனே.

தாமரையின் சிற்றரும்பு

சிலநாட்கள் சின்ற பின்னர்க்
குகைகரை சின்றனே! பச்சை
இலத்தட்டில் சிந்தும் பால்போல்
எழில்நீரும், கரியபாம்பின்
தலகைப் போல் நிமிர்ந்திருந்த
தாமரைச் சிற்றரும்பும்
இலகுதல் காணப்பெற்றனே;
காட்சியின் இன்பம் பெற்றனே.

முதிர் அரும்பு

மணிஇருள் அடர்ந்த வீட்டில்
மங்கமைார், சங்கை ஏந்தி,
அணிசயெதநல்விளக்கின்
அழகிய பிழம்பு போலத்
தணிஇலைப் பரப்பினிற்செந்
தாமரைச் சுவைவரும்பு
பிணிபோக்கி என விழிக்குப்
படதைத்துப் பெருவிருந்தே!

அவிழ் அரும்பு

விரிகின்ற பச்சைப் பட்டை
மணிபோர்த்துக் கிடந்து
வரிகின்ற பண்கள், வான
வீதியைப் பார்த்துப் பார்த்துச்
சிரிக்கின்ற இதழ்க்கட்டத்தால்
மாணிகம் சிதறுதல் போல்
இருக்கும் அப்பச்சிலமைலே
அரும்புகள் இதழ்விரிக்கும்!

மலர்களின் தோற்றம்

விண்போன்ற வளௌக் காடூ,
மலேலொம் ஒளிசயெ கின்ற
வணெம்முத்தங் கள்கொழிக்கும்
பச்சிலகைக் காடூ, மலேலே
மண்ணுளார் மகிழும் சநெ்தா
மரமைலர்க் காடூ, நடுஞ்சகை
கண்ணுளே வகைகச் சொல்லிக்
கவிதயைகைக் காணச் சொல்லும்.

ஓப்பு

வாய்ப்போலச் சிலமலர்கள்!
'வா' என்றே அழகைக்கும் கைப்போல்
தயவகை சிலமலர்கள்!
தோய்ந்துநீ ராடிமலேலே
பாயும் நன்முகம்போல் நடுஞ்சபை
பறிப்பன சிலமலர்கள்!
ஆயிரம் பணைகள் நீரில்
ஆர்ப்பாட்டம் போலும் புகைகள்!

சுவைவிதழ்

ஓரிதழ் குழந்தைகன்னம்!
ஓரிதழ் விழியை ஓக்கும்!
ஓரிதழ் தன்மணாளன்
உருவினகை கண்டுகண்டுக
புரிக்கும் உதடும்! மற்றும்
ஓரிதழ் பொல்லார் நடுஞ்சம்!
வாரித் தரச்சிவந்த
உள்ளங்கையாம் மற்றொன்று!

தனை

மடிய வாய்திறந்து
உளமார முன்னாளெல்லாம்
தடைய தமிழுணர்வதை
தினவடே பலர்க்கும் தந்தும்
வாடாத புலவர் போலே
அரும்பிப்பின் மலர்ந்த புகைகள்
வாடாது தனைகொடுக்கும்
வண்டுகள் அதகைக் குடிக்கும்!

வண்டுகள்

Written by
Monday, 25 August 2008 18:43 -

தனூண்ண், வண்டு பாடும்!
தனூண்டபின், ஓர் கட்டம்
தானோர்பால் தாவும்! வறேரோர்
தனிக் கட்டம் களியாட்டத்தை
வாண்டை நடத்தும்! ஒன்று
மலர் என னும் கட்டி லுண்டு
நானுண்டென்றுறக்கம் கொள்ளும்
நறும்பொடி இறகைக்கும் ஒன்று.

பாட்டு, மணம்

என்னநான் இழந்தனே; இன்ப
உலகத்தில் வாழ் லுற்றனே
பொந்துகள், தன்றற் காற்றுப்,
புதுமணம், வண்டின் பாட்டுப்,
பன்னு சழெமாணிக்கப்
பறவபைலக் கட்டப் பக்கள்
இன்றலாம் பார்த்திட் டாலும்
தெவிட்டாத எழிலின் கத்தே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp037.htm>